

English translations:

Mishna: Mishnah Yomit by Dr. Joshua Kulp, from Sefaria

Talmud: The William Davidson digital edition of the Koren Noé Talmud, from Sefaria.

Rashi on Talmud: Sefaria Community Translation

Tractat Semahot: The Minor Tractates of the Talmud, trans. A. Cohen, London: Soncino Press, 1965, From Sefaria

Torat Ha'adam: Rabbi Noah Gradofsky for this webinar

תלמוד בבלי מסכת מועד קטן דף כא עמוד ב
המוצא את חברו אבל, בתוך שלשים יום - מדבר עמו תנחומין ואינו שואל בשלום, לאחר שלשים יום - שואל בשלום ואינו מדבר עמו תנחומין... המוצא את חברו אבל, בתוך שנים עשר חדש - מדבר עמו תנחומין ואינו שואל בשלום, לאחר שנים עשר חדש - שואל בשלום ואינו מדבר עמו תנחומין, אבל מדבר עמו מן הצד.

One who finds another in mourning during the first thirty days of that person's bereavement **may still speak words of consolation to him, but he should not extend greetings toward him.** If he finds him **after thirty days, he may extend greetings toward him, but he should not speak words of consolation to him,** so as not to remind him of his pain. .. **One who finds another in mourning during his twelve months** of bereavement **may still speak words of consolation to him, but he should not extend greetings toward him.** If he finds him **after twelve months, he may extend greetings toward him, and he should not speak words of consolation to him. He may, however, speak to him indirectly, i.e.,** he may say to him: May you be consoled, without mentioning the name of the deceased.

תלמוד בבלי מסכת מועד קטן דף כב עמוד ב
על כל המתים כולן - נכנס לבית השמחה לאחר שלשים יום, על אביו ועל אמו - לאחר שנים עשר חדש.

With regard to all other deceased relatives, he may enter a place where a joyous celebration is taking place after thirty days; in the case of his father or mother, he may enter such a place only after twelve months.

מסכתות קטנות מסכת שמחות פרק יב
יום שמועה כיום קבורה לקריעה ולאיבול

The day of hearing [the news of the death] is regarded as the day of burial for rending [garments], mourning...

תלמוד בבלי מסכת מועד קטן דף כ עמוד א
תנו רבנן: שמועה קרובה נוהגת שבעה ושלושים, שמועה רחוקה אינה נוהגת אלא יום אחד. איזו היא קרובה ואיזו היא רחוקה? קרובה - בתוך שלושים, רחוקה - לאחר שלושים, דברי רבי עקיבא. וחכמים אומרים: אחת שמועה קרובה ואחת שמועה רחוקה - נוהגת שבעה ושלושים. אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: כל מקום שאתה מוצא יחיד מקיל ורבים מחמירין - הלכה כרבים, חוץ מזו, שאף על פי שרבי עקיבא מקיל וחכמים מחמירין - הלכה כרבי עקיבא. דאמר שמואל: הלכה כדברי המקיל באבל...

The Sages taught the following *baraita*: In the case of **recent tidings** of a relative's death, mourning **applies for seven- and thirty-day** periods. In the case of **distant tidings**, it **applies only for one day**. What are considered **recent tidings** and what are considered **distant tidings**? **Recent tidings** are news that arrives **within thirty** days of the person's death. **Distant tidings** are news that arrives **after thirty** days; this is **the statement of Rabbi Akiva**. **And the Rabbis say: Both** in the case of **recent tidings** and in the case of **distant tidings**, mourning **applies for seven- and thirty-day** periods. **Rabba bar bar Ḥana said that Rabbi Yoḥanan said: Wherever you find an individual being lenient and the majority being stringent, the halakha is in accordance with the majority, except for this case, for even though Rabbi Akiva is lenient and the Rabbis are stringent, the halakha is in accordance with the opinion of Rabbi Akiva**. This is in keeping with the principle stated by Shmuel: **The halakha follows the statement of the more lenient authority in matters relating to mourning**.

תלמוד בבלי מסכת מועד קטן דף כ עמוד א
רב נתן בר אמי אתא ליה שמועה דאימיה מבי חוזאי, אתא לקמיה דרבא. אמר ליה: הרי אמרו: שמועה רחוקה אינה נוהגת אלא יום אחד בלבד. איתיביה: במה דברים אמורים - בחמשה מתי מצוה, אבל על אביו ועל אמו - שבעה ושלושים!

Rav Natan bar Ami received a report about his mother's death from Bei Ḥozai. He came before Rava, and Rava said to him: They said that in the case of distant tidings, mourning applies for only one day. Rav Natan raised an objection to Rava's opinion based on what was taught in a baraita: In what case is this statement that mourning applies for only one day said? In the case of the other five close relatives, over whose death it is a mitzva to mourn, i.e., son, daughter, brother, sister, and spouse. But for one's father or mother, one is required to mourn for seven and thirty days, even when the report of the parent's death is received some time after the event.

רמב"ן, תורת האדם שער האבל - ענין שמועה ולקוט עצמות ומסתברא הני מילי לענין גזרת שבעה אבל לענין גזרת שלושים נוהג הוא על אביו ועל אמו בתספורת עד שיגער בו חבריו, ובגיהוץ עד שיגיע הרגל ויגער בו, וליכנס לבית השמחה עד שנים עשר חדש וכן בשאלת שלום,

It is sensible that these words apply for the rule of shiva, but for the rules for the rules of 30 days of mourning they apply for the loss of his father or his mother and for cutting hair until his friends rebuke him, and for laundering until a festival and (his friends) rebuke him, and for entering a place of celebration until twelve months, and so to for greetings.

תלמוד בבלי מסכת יבמות דף עח עמוד ב - עט עמוד א
אמר דוד: שאול נפקו להו תריסר ירחי שתא ולא דרכיה למספדיה

David said: With regard to the eulogy for **Saul**, **there have** already **passed the twelve months of the year** of mourning, i.e., several years have elapsed since the twelve-month mourning period for Saul, **and it is not the proper way to eulogize** after such a long time.

תורת האדם שער הסוף - ענין ההספד
ואין מנהג ואין דרך ארץ להזכיר את המת לאחר י"ב חודש, לפיכך מקום מרוחק כמו אספמיא
ופרנצ"א וכל שאין מגעת שמועה אלא לאחר י"ב חודש פטורים מלהספיד ומלהבטיל בתי כנסיות
ובתי מדרשות ולעשות אפילו יום שמועה.

And it is neither a custom nor appropriate to mention the dead after 12 months, therefore in a far away place such as Hispania and France and anywhere where word only reaches after 12 months, they are exempt from eulogizing and avoiding synagogues and academies, even on the day the word arrives.

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף לא עמוד ב
ת"ר: מכבדו בחייו ומכבדו במותו... במותו כיצד? היה אומר דבר שמועה מפיו, לא יאמר: כך אמר
אבא, אלא כך אמר אבא מרי, הריני כפרת משכבו. והני מילי תוך שנים עשר חדש, מכאן ואילך,
אומר: זכרונו לברכה לחיי העולם הבא.

The Sages taught: One honors his father in his life and honors him in his death. ... How does he honor him in his death? If he says a matter he heard from his father's mouth, he should not say: So said Father. Rather, he should say: So said Father, my teacher, may I be an atonement for his resting soul. And this *halakha* applies within twelve months of his death. From this time onward he says: May his memory be for a blessing, for the life of the World-to-Come.

רש"י מסכת קידושין דף לא עמוד ב
מכאן ואילך - כבר קבל מה שקבל שאין משפט רשעי ישראל בגיהנם אלא י"ב חדש.
From then onward: He already received what he [needed to] receive. For the judgment of the wicked among Israel in Gehinnom is only twelve months.

משנה מסכת עדויות פרק ב משנה י
משפט רשעים בגיהנם שנים עשר חדש שנאמר (ישעיה י"ט /סו/) והיה מדי חדש בחדשו
The judgment of the wicked in gehinom [continues] twelve months, for it is said, and
"It will be from one month until its [same] month" (Isaiah 66:23).